

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan, Elena Covalenco, Ion Guzun și Nadejda Toma,

a judecat recursul ordinar declarat de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014, pe cauza penală în privința lui:

Cogîlniceanu Ion Gheorghe,
născut la 01.09.1954, originar din s. Susleni
r. Orhei, domiciliat în s. Berezlogi r. Orhei,
moldovean

Termenul de examinare a cauzei:

*1. Instanța de fond - 18.02.2010 - 29.03.2011;
- 25.11.2011 - 11.12.2012;*

*2. Instanța de apel - 19.05.2011 - 25.10.2011;
- 16.01.2013 - 12.04.2013;
- 14.12.2013 - 11.02.2014;*

*3. Instanța de recurs - 17.07.2013 - 2.11.2013;
- 18.06.2014 - 8.10.2014;*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 29 martie 2011, pronunțată în ședință preliminară, a fost încetat procesul penal în privința lui Cogîlniceanu Ion în baza art. 328 alin. (3), lit. b) Cod penal, în legătură cu existența circumstanțelor care condiționează excluderea pornirii urmăririi penale.

Prin aceeași sentință, a fost încetat procesul penal în privința lui Procopciuc Ana în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.

Acțiunea civilă a fost admisă integral și s-a încasat de la Cogîlniceanu Ion în beneficiul Primăriei sat. Berezlogi, r-nul Orhei prejudiciul material în sumă de 5.825,35 lei și în mod solidar, de la Cogîlniceanu Ion și Procopciuc Ana prejudiciul material în sumă de 69.088 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 2.500 lei.

1.1. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2011, au fost admise recursurile declarate de procuror și de inculpații Cogîlniceanu Ion și Procopciuc Ana, casată sentința instanței de fond și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

2. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 11 decembrie 2012, a fost încetat procesul penal în privința lui Cogîlniceanu Ion în baza art. 328 alin. (3), lit. b) Cod penal, în legătură cu existența circumstanțelor prevăzute de lege care condiționează pornirea urmăririi penale.

Prin aceeași sentință, procesul penal în privința lui Procopciuc Ana în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de Primăria sat. Berezlogi, r-nul Orhei a fost lăsată spre soluționare în ordinea procedurii civile.

În privința Anei Procopciuc hotărârile judecătorești nu se contestă.

2.1. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat în fapt că, potrivit procesului-verbal nr. 5 din 10.10.2001 al ședinței Consiliului comunei Berezlogi, s-a decis transmiterea în arendă funciară a bazinei acvatic cu suprafața de 11,7228 ha pe un termen de 25 ani întreprinderii Individuale „Ion Rotaru” cu plata de arendă anuală în mărime de cîte 5 % din prețul normativ al pămîntului.

Potrivit procesului-verbal nr. 2 din 08.05.2004 al ședinței Consiliului comunei Berezlogi, s-a decis transmiterea în arendă funciară a bazinei acvatic cu suprafața de 18,6 ha pe un termen de 25 ani cet. Mariniuc Oleg cu plata de arendă anuală în mărime de cîte 3 % din prețul normativ al pămîntului în primii 3 ani și cîte 4 % în următorii ani. Potrivit actului de control, Direcția generală Control revizie al CCCEC din 16.11.2007 (f.d. 81-90 nr.dosl-1450-39-2011), s-a constatat că Primăria comunei Berezlogi a dat în arendă teren agricol la 104 persoane cu suprafața totală de 26,6 ha, iar la încheierea contractelor de arendă, s-au micșorat calculele plății de arendă în baza prețului normativ al pămîntului de 289,53 lei în loc de 434,35 lei, prin ce a prejudiciat primăria în sumă totală de 5825,35 lei.

Inculpatul Cogîlniceanu Ion în perioada anilor 2003 - 2007, activînd în funcția de primar al comunei Berezlogi, raionul Orhei din 06.06.2003, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere, căreia într-o instituție a administrației publice locale i s-a acordat anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat, conform legii să asigure executarea deciziilor consiliului local, să asigure în limitele competenței respectarea Constituției și altor acte normative, să coordoneze și controleze activitatea serviciilor publice de sub autoritatea consiliului local, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu prin faptul că, în perioada anilor 2004-2007, contrar art. 14 alin. (4) pct. 1) al Legii nr. 1308 - XIII din 25.07.1997, „Privind prețul normativ și modul de vînzare-cumpărare a pămîntului, Legii nr. 268 din 28.07.2006, Legii nr. 198-XV din 15.05.2003 „Cu privire la arendă în agricultură”, Legii nr. 123 din 18.03.2003 „Privind administrația

publică locală”, fără încheierea contractelor de arendă a transmis în arendă pământ arabil cu suprafața de 26,6 ha la 104 persoane fizice, proprietate publică a Primăriei com. Berezlogi, micșorînd calculele plății de arendă în baza prețului normativ al pământului de 289,53 lei în loc de 434,30 lei, prin ce s-a cauzat un prejudiciu primăriei în sumă totală de 5.825,35 lei.

Tot el, contrar deciziei Consiliul comunei Berezlogi, raionul Orhei, nr. 6.3 din 02.10.2003, prin care s-a decis transmiterea în arendă funciară a bazinului acvatic proprietate publică a comunei date cu suprafața de 11,7228 ha pe un termen de 25 ani ÎI „Ion Rotaru” cu plata de arendă anuală în mărime de cîte 5 % din prețul normativ al pământului, contrar Legii nr. 123 din 18 martie 2003 „Privind administrația publică locală”, a semnat la 02.01.2004 contractul de arendă funciară nr. 1, prin care s-a transmis în arendă pe un termen de 25 ani bazinul acvatic din sat. Berezlogi, cu suprafața de 11,7228 ha ÎI „Ion Rotaru”, indicînd plata de arendă anuală de 4 % din prețul normativ al pământului în loc de 5 % din prețul normativ după cum a fost adoptată hotărîrea de către membrii Consiliului comunei, prin ce s-a cauzat un prejudiciu primăriei în sumă totală de 16.475,00 lei.

Tot el, contrar deciziei Consiliul comunei Berezlogi, raionul Orhei nr. 2.3 din 08.05.2004, prin care s-a decis transmiterea în arendă funciară a bazinului acvatic proprietate publică a comunei date cu suprafața de 18,8011 ha pe un termen de 25 ani cet. Mariniuc Oleg cu plata de arendă anuală în mărime de cîte 3 % din prețul normativ al pământului în primii 3 ani și cîte 4 % în următorii ani, contrar prevederilor art. 34 al Legii nr. 123 din 18 martie 2003 „Privind administrația publică locală”, a semnat la 01.04.2005 contractul de folosință nr. 06, prin care s-a transmis în arendă bazinul acvatic din s. Hîjdieni cu suprafața de 18,8011 ha cet. Mariniuc Oleg, cu plata anuală de 2 % din prețul normativ al pământului în loc de 3%, prin ce s-a cauzat un prejudiciu primăriei sumă totală de 24.765,28 lei.

Prejudiciul cauzat Primăriei com. Berezlogi, r-nul Orhei de către Cogîlniceanu Ion constituie 47.065,63 lei.

4. Procurorul în Procuratura Anticorupție, V. Muntean, a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cogîlniceanu Ion să fie condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. a) Cod penal la 6 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 5 ani și admiterea acțiunii civile înaintate de Primăria Berezlogi, r-nul Orhei, cu încasarea în mod solidar, de la inculpați a prejudiciului material în sumă de 69.088 lei.

În motivarea apelului, apelantul a indicat că, instanța de fond neîntemeiat a încetat procesul penal în privința lui Cogîlniceanu Ion, aceasta s-a axat numai pe stabilirea reluării urmăririi penale ca fiind ilegală, că urmărirea penală a fost reluată cu depășirea termenului de un an în cazul stabilirii faptelor noi, ori un viciu fundamental în temeiul art. 22, 287 alin. (4) CPP.

4.1. Procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, a înaintat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cogîlniceanu Ion să fie condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal la 6 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 5 ani, admiterea acțiunii civile, cu dispunerea încasării în mod solidar de la Cogîlniceanu Ion și Procopciuc Ana, în beneficiul statului a prejudiciului material în sumă de 69.088 lei.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat, că sentința instanței de fond este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța nu a ținut cont de ordonanța din 28 mai 2010, emisă de Procurorul adjunct al Procuraturii Anticorupție, M. Tumuruc, prin care s-au stabilit fapte noi recent descoperite, ce reieșeau din declarațiile învinuitei Procopciuc Ana și, respectiv, aceste fapte au condiționat anularea ordonanței din 18.04.2008.

Mai mult ca atât, în opinia apelantului, sentința a fost afectată de un viciu fundamental și anume, constatarea faptului de nerecuperare a prejudiciului cauzat statului în urma acțiunilor inculpaților, termen care se încadrează în pct. 44) art. 6 CPP.

Astfel, în cauză sa stabilit că, deși inculpatului Cogîlniceanu Ion de către organul de urmărire penală, i-a fost imputată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, fapte care la rîndul său au fost constatate și în partea descriptivă a sentinței, procurorul apelant admite o eroare materială, solicitînd în apel calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 328 alin. (3) lit. a) Cod penal, motiv, ce condiționează concretizarea cerințelor acuzatorului de stat prin realizarea dreptului de declarare a apelului suplimentar, întru corectarea erorii admise.

4.2. Inculpatul Cogîlniceanu Ion a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, cu încetarea procesului penal în privința sa, în legătură cu existența circumstanțelor ce exclud urmărirea penală.

În susținerea cerințelor a invocat că, în partea descriptivă a sentinței, instanța a stabilit existența circumstanțelor care exclud urmărirea penală. În acest sens, s-a reținut că reluarea urmăririi penale prin anularea la 28.05.2010 a ordonanței de încetare a urmăririi penale din 18.04.2008, a fost efectuată ilegal și contrar dispoziției art. 22, 287 alin. (4) CPP și jurisprudenței CEDO.

Cu toate acestea, în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond s-a expus asupra vinovăției lui, fapt ce este inadmisibil în situația în care instanța a constatat ilegalitatea ordonanței de reluare a urmăririi penale și, respectiv, existența temeiurilor ce exclud urmărirea penală repetată pentru una și aceeași faptă.

La fel, instanța urma să se expună doar asupra vinovăției în privința inculpatei Procopciuc Ana, deoarece în privința ei s-a încetat procesul penal, din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspunderea penală.

În concluzie, apelantul a invocat că, instanța a stabilit pe de o parte,

imposibilitatea urmăririi repetate a lui Cogîlniceanu Ion, pentru una și aceeași faptă, dar pe de altă parte, a stabilit vinovăția la săvârșirea infracțiunii imputate, ceea ce este inadmisibil, iar acest fapt dovedește că motivarea soluției contrazice dispozitivului sentinței.

Prin urmare, din partea descriptivă a sentinței urmează a fi excluse constatările instanței de fond asupra descrierii ca fiind dovedită infracțiunea imputată lui Cogîlniceanu I.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procurorii V. Muntean și D. Devder și de inculpatul Cogîlniceanu Ion, cu menținerea sentinței.

5.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a conchis că, instanța de fond în baza probelor administrate în cauză și verificate în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Cogîlniceanu Ion în baza art. 328 alin. (3), lit. b) Cod penal, încetînd procesul penal, în legătură cu existența circumstanțelor prevăzute de lege.

În acest sens, instanța de apel, s-a referit la un șir de probe pertinente, concludente și utile, care confirmă vinovăția acestuia, inclusiv:

- declarațiile inculpatei Procopciuc Ana;
- declarațiile reprezentantului părții vătămate Melnic Ilie;
- declarațiile martorilor Hîrcîială Rodica, Lujanski Valerii, Leca Ion, Vartici Gheorghe și Cotruță Valeriu;
- procesul-verbal din 06.05.2004 înregistrat sub nr. 2, conform căruia s-a dispus prin hotărîre de a da în arendă lui Oleg Martîniuc iazul din s. Hîjdieni în mărime de 18.6 ha pe termen de 25 ani cu plata anuală pentru primii 3 ani cu 3% procente și următorii cu 4% (f.d. 82-84, vol. I);
- procesul-verbal al ședinței Consiliului Comunei din 10.10.2003, prin care s-a dispus de a transmite în folosință sub formă de arendă ÎI „Ion Rotaru” terenul aferent bazinei acvatic cu suprafața de 1,7228 ha cu plata de arendă anuală de 5% din prețul normativ (f.d. 108-110, vol. I);
- decizia Consiliului Comunei nr. 2.3 din 08.05.2004, semnată de inculpata A. Procopciuc și conform calculului mărimii plății de folosință funciară, semnat de inculpatul I. Cogîlniceanu, se atestă, că se încheie contractul de arendă cu O. Martîniuc cu plata de 2% (f.d. 102-104);
- decizia cu privire la transmiterea în arendă a terenului aferent bazinei acvatic ÎI „Ion Rotaru” din 02.10.2003 cu nr. 6.3 (f.d. 111, vol. I);
- contractul de arendă funciară nr. 01 din 02.01.2004, semnat de Cogîlniceanu Ion, prin care s-a stabilit mărimea arendei încheiat cu ÎI „Ion Rotaru” de 4% din prețul normativ (f.d. 113-115, vol. I);
- raportul de expertiză judiciară din 18.03.2008, cu privire la darea în arendă a

terenului (f.d. 201-208, vol. II);

- actul de Control tehnic efectuat de revizorul Direcției Generale Control și Revizie CCCEC (f.d. 81-89, dos. nr. 4150-39-2011), astfel Primăria Berezlogi a dat în arendă în perioada anilor 2004-2007, pământ arabil la 104 persoane cu S- aproximativ 26.6 ha, fără contracte de arendă, micșorînd plățile de arendă prin ce s-a prejudiciat primăria în sumă de 5825,35 lei. Potrivit aceluiași act de control, Primăria Berezlogi a fost prejudiciată prin darea în arendă a iazului lui O. Marinuic cu 24.764 lei și cu 16.475 lei, cu darea în arendă a bazinei acvatic ÎI „Ion Rotaru”.

În consecință, instanța de apel a concluzionat, că nerecunoașterea vinovăției de către Procopciuc A. și Cogălniceanu I. se apreciază critic ca fiind o linie de apărare în scopul evitării răspunderii penale.

La fel, instanța de apel a reținut că, prin ordonanța din 18 aprilie 2008, emisă de procurorul în Procuratura Anticorupție, M. Ciobanu (vol. II, f. d. 235-237), s-a dispus încetarea urmăririi penale pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către Cogălniceanu Ion din cauza lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. a), b), 329 Cod penal și pe faptul delapidări averii străine în sumă de 4.050 lei, din lipsa faptului infracțiunii.

Ulterior, prin ordonanța din 28 mai 2010, emisă de Procurorul adjunct al Procuraturii Anticorupție M. Tumuruc (vol. II, f. d. 289) a fost anulată ordonanța menționată supra și reluată urmărirea penală în privința lui I. Cogălniceanu, din motiv că, la audierea ulterioară în ședința de judecată a inculpatei Procopciuc Ana, s-a constatat că pachetul de documente pe iazurile date în arendă a fost prezentat primarului care era la curent cu modificările în deciziile consiliului, și în așa mod, s-a constatat că deciziile emise în baza cărora s-a încheiat contractele de arendă pe iazurile în litigiu au fost întocmite cu acordul fostului primar Ion Cogălniceanu, astfel s-au constatat fapte noi și recent descoperite (vol. II, f. d. 289).

Analizînd ultima ordonanță a procurorului, instanța de apel a conchis că, aceasta este arbitrară, nu se bazează pe declarațiile inculpatei A. Procopciuc, deoarece la 24 august 2009, conform procesului-verbal de audiere a acesteia în calitate de învinuită a refuzat să facă careva declarații (vol. II, f. d. 250), iar la 13 februarie 2010, fiind audiată suplimentar a recunoscut doar că, ea personal a rectificat în deciziile consiliului local Berezlogi nr. 063 din 01.10.2003 și nr. 2.3 din 08 mai 2004 procentul de arendă, însă ea n-a declarat că primarul Ion Cogălniceanu era la curent cu aceste rectificări (*procesul-verbal f. d. 251-253, vol. II*).

Astfel, în prezenta cauză n-au fost depistate careva fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente întru anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale emise de procurorul M. Ciobanu la 18 aprilie 2008 în privința lui Cogălniceanu Ion, conform art. 287 alin. (4) CPP.

La fel, instanța de apel a respins cerința procurorilor referitor la admiterea acțiunii civile înaintate în prezenta cauză, deoarece conform art. 221 alin. (4) CPP Primăria Berezlogi fiind persoană juridică are posibilitate de a-și proteja interesele,

prin intentarea acțiunii civile în ordinea procedurii civile.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat, că apelul inculpatului I. Cogîlniceanu este neîntemeiat, deoarece conform alin. (4) art. 394 CPP, partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal conține descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal, ceea ce este indicat în sentință și aceasta nu contravine dispozitivului sentinței.

6. *Procurorul*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, din motiv că instanțele de fond și de apel eronat au ajuns la concluzia precum că ordonanța Procurorului adjunct al Procuraturii Anticorupție, M. Tumuruc din 28 mai 2010 de reluare a urmăririi penale, este ilegală și neîntemeiată, astfel greșit au interpretat prevederile art. 22, 287 CPP și neîntemeiat a fost încetat procesul penal în privința lui Cogîlniceanu Ion în comiterea infracțiunii imputate, că instanța de fond nu a indicat care temei concret de încetare a procesului penal a fost pus la baza sentinței de încetare, prevăzut de art. 391 alin. (1) CPP, eroare, care a fost menținută și de instanța de apel.

În acest context, procurorul recurent a invocat următoarele motive:

- Cu referire la soluția instanțelor de fond și de apel în partea ce ține de încetarea procesului penal, din motiv că ordonanța adoptată la 28.05.2010 de către Adjunctul procurorului Anticorupție este tardivă, acuzarea de stat o consideră greșită, deoarece ordonanța de încetare a cauzei penale din 18.04.2008, a fost recunoscută ca una ilegală și pasibilă anulării, pe motiv că n-a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea acesteia, condiție care nu stabilește un termen în cursul căruia poate fi reluată urmărirea penală;

- În cadrul examinării cauzei penale nr. 2008036008 de învinuire a secretarului Consiliului raional s. Berezlogi, în persoana Anei Procopciuc, procurorul participant în instanța de fond, a înaintat un demers, solicitînd în temeiul art. 326 alin. (2) Cod de procedură penală, restituirea cauzei penale, pentru efectuarea urmăririi penale. Astfel, procurorul axîndu-se pe declarațiile prezentate de Procopciuc Ana la 13.02.2010, în cadrul audierii suplimentare în calitate de învinuită, inclusiv și declarațiile prezentate de aceasta în instanța de fond, a considerat oportună anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale în privința lui Cogîlniceanu Ion, cu dispunerea reluării urmăririi penale, deoarece s-au stabilit fapte noi și recent descoperite, ce reieșeau din declarațiile învinuitei Procopciuc Ana și, respectiv, aceste fapte au condiționat anularea ordonanței din 18.04.2008. Totodată, în opinia acuzării hotărîrea respectivă a fost afectată de un viciu fundamental și anume, constatarea faptului de nerecuperare a prejudiciului cauzat statului în urma acțiunilor inculpaților, termen care se încadrează în pct. 44) art. 6 a Codului de procedură penală.

În final, procurorul a invocat în speță practica judiciară a Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în dosarul nr. 1ra-447/12 din 22.05.2012, în care s-a

statuat că prevederile art. 287 alin. (4) CPP, sunt aplicabile situațiilor în cazul în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale au fost adoptate legal.

6.1. *Inculpatul Cogîlniceanu Ion*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a atacat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești, solicitînd casarea acestora, încetarea procesului penal în legătură cu existența circumstanțelor ce exclud pornirea urmăririi penale.

În motivarea cerințelor sale, inculpatul recurent a invocat:

- în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a constatat ca fiind dovedită fapta incriminată prin rechizitoriu, fapt ce este inadmisibil în situația în care instanța a constatat ilegalitatea ordonanței de reluare a urmăririi penale din 28 mai 2010, ca fiind contrară art. 22, 287 alin. (4) CPP și jurisprudenței CEDO și, respectiv, existența temeiurilor ce exclud urmărirea penală repetată pentru una și aceeași faptă;

- instanța urma să se expună doar asupra vinovăției inculpatei Procopciuc Ana, deoarece în privința ei s-a încetat procesul penal, din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspunderea penală.

În concluzie, recurentul a invocat că, instanța de fond, a stabilit pe de o parte, imposibilitatea urmăririi repetate a lui Cogîlniceanu Ion, pentru una și aceeași faptă, fiind constatată lipsa elementelor infracțiunii, dar pe de altă parte, constată vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar instanța de apel, trecînd cu vederea motivele invocate în acest sens în apel, menține sentința de încetare a procesului penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 noiembrie 2013, au fost admise recursurile declarate, casată decizia recurată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a reținut că, instanța de fond, a stabilit pe de o parte, imposibilitatea urmăririi repetate a lui Cogîlniceanu Ion, pentru una și aceeași faptă, fiind constatată lipsa elementelor infracțiunii, dar pe de altă parte, constată vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Așa fiind, rezultă cu certitudine că, instanța de apel, a trecut cu vederea motivele invocate în acest sens în apel, menținînd sentința de încetare a procesului penal și, totodată, la rîndul său, a mai conchis că vinovăția lui Cogîlniceanu I. se confirmă prin probele prezentate de partea acuzării, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat se apreciază critic.

Colegiul lărgit a precizat că, după judecarea cauzei în apel, în speța dată există două hotărîri contradictorii:

- prima, este ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, M. Ciobanu din 18 aprilie 2008 (vol. II, f. d. 235-237) care confirmă nevinovăția inculpatului Cogîlniceanu Ion de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), b), 329 Cod penal;

- a doua, este sentința primei instanțe menținută de către instanța de apel, prin care, mai întâi se constată fapta criminală, încadrarea juridică, vinovăția inculpatului Cogîlniceanu Ion de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, ca mai apoi, procesul penal să fie încetat pe motiv că reluarea urmăririi penale a fost ilegală.

În sensul art. 275 pct. 8) CPP, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care în privința unei persoane există o hotărîre neanulată de neîncepere a urmăririi penale sau de încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații.

Deci, dacă instanțele de judecată au ajuns la concluzia că, din cele două ordonanțe ale procurorilor, legală și întemeiată este doar prima, cea de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, atunci instanța de apel urma să ia în considerație că, sintagma „ *urmărirea penală nu poate fi efectuată*” presupune că nici instanța de judecată nu mai este în drept să verifice probatoriul în cauză și să constate fapta criminală, încadrarea juridică și vinovăția persoanei în privința căreia există o hotărîre neanulată de încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații.

Referitor la recursul procurorului, instanța de recurs a menționat că, la rejudecarea cauzei instanța de apel se va expune și asupra motivului invocat de procuror în apel și recurs că, prima instanță, constatînd ilegalitatea ordonanței procurorului din 28 mai 2010 (vol. II, f. d. 289) prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale împotriva lui Cogîlniceanu Ion după expirarea a doi ani de la încetarea urmăririi penale, s-a bazat și pe prevederile alin.(4) art.278 CPP - *în cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai tîrziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale.*

Or, cum indică procurorul, ordonanța de încetare a cauzei penale din 18.04.2008, a fost recunoscută ca una ilegală și pasibilă anulării, inclusiv pe motiv că n-a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea acesteia, fiind apărute fapte noi și recent descoperite care au afectat hotărîrea respectivă, condiție care nu stabilește un careva termen în cursul căruia poate fi reluată urmărirea penală.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014, a fost respins ca nefondat apelul procurorului V. Munteanu și apelul suplimentar declarat de procurorul D. Devder.

A fost admis apelul inculpatului, casată sentința instanței de fond din 11 februarie 2012 și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cogîlniceanu Ion a fost achitat pe art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că lipsesc elementele infracțiunii.

8.1. Instanța de apel a menționat că, chiar dacă în partea descriptivă a sentinței prima instanță a conchis de a înceta procesul penal în privința inculpatului Cogîlniceanu Ion în baza art. 391 alin.1 pct.5 ,7 CPP, totuși în dispozitivul sentinței s-a referit la art. 391 alin.1 pct.6 CPP, dispunînd încetarea procesului penal în privința acestuia în legătură cu existența circumstanțelor prevăzute de lege, care

condiționează excluderea urmăririi penale.

La acest capitol, Colegiul penal a statuat că într-adevăr au fost constatate temeiuri prevăzute de art. 391 alin.1 pct.5 CPP de încetare a procesului penal în privința inculpatului Cogîlniceanu Ion din motivul, că există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale.

Astfel, prin ordonanța din 18 aprilie 2008 adoptată de procurorul în Procuratura Anticorupție M. Ciobanu, s-a dispus încetarea urmăririi penale în parte pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către Cogîlniceanu Ion din cauza lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a) și b) și art.329 CP (f. d. 235-237,vol.2).

Ulterior, prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii Anticorupție M. Tumoruc, din 28 mai 2010 a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale din 18 aprilie 2008 în parte și reluată urmărirea penală în privința lui I. Cogîlniceanu (f. d.289,vol.2).

Este evident, că la anularea ordonanței de încetare a procesului penal în privința inculpatului Cogîlniceanu Ion, procurorul a ignorat atît termenul legal, omițînd termenul de un an, cît și temeiurile de anulare a ordonanței, precum prevede art. 287 alin. 4 CPP.

Prin urmare, după expirarea unui an de la adoptarea ordonanței de încetare a procesului penal în privința inculpatului Cogîlniceanu Ion nu mai existau temeiuri de reluare a urmăririi penale și respectiv procurorul nu era în drept să dispună anularea ordonanței cu reluarea procesului penal în privința aceleiași persoane.

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă, că nu au existat nici fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi penale, care ar fi afectat hotărîrea precedentă.

După adoptarea ordonanței de încetare a procesului penal în privința inculpatului Cogîlniceanu Ion a mai fost audiată suplimentar învinuita Ana Procopciuc, fiind finalizată urmărirea penală cu întocmirea rechizitoriului în privința acesteia la 13.02.2010 (f. d. 239-271,vol.2).

Temeiurile de reluare a urmăririi penale, apărute inițial la judecarea cauzei în fond sunt ridicole, nu concordă cu materialele dosarului, fapt ce rezultă și din acțiunile procedurale ulterioare ale organului de urmărire penală, care după reluare a înaintat învinuirea și a finalizat urmărirea penală în privința lui Cogîlniceanu Ion pe aceleași pretinse acțiuni infracționale indicate și în ordonanța din 18 aprilie 2008 de încetare a urmăririi penale, prin care chipurile a fost cauzat prejudiciul primăriei Berezlogi în sumă totală de 47065,63 lei, fiind înaintată aceiași învinuire în baza art. 328 alin. (3) lit. b) CP.

În atare circumstanțe, Colegiul penal ca și instanța de fond a considerat, că ordonanța din 18 aprilie 2008 de încetare a urmăririi penale în privința lui Cogîlniceanu Ion a fost anulată ilegal.

Colegiul penal a reiterat, că sentința adoptată în privința inculpatului este contradictorie, deoarece pe de o parte instanța de judecată a dispus încetarea procesului penal pe art. 328 alin. (3), lit. b) Cod penal în privința lui Cogîlniceanu Ion în legătură cu existența circumstanțelor prevăzute de lege, care condiționează excluderea urmăririi penale, însă totodată în partea discriptivă a sentinței a expus fapta criminală, considerată ca fiind dovedită pe art. 328 alin. (3), lit. b) Cod penal și astfel sentința în privința lui Cogîlniceanu Ion cuprinde concluzii, care se exclud reciproc.

Instanța de apel a reținut, că prin rechizitoriu Cogîlniceanu Ion a fost învinuit, precum că el în perioada anilor 2003-2007, activînd în funcția de primar al com. Berezlogi, r-nul Orhei, ales în baza alegerilor locale, confirmate prin Hotărîrea Judecătoreiei Orhei din 06.06.2003, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere, căreia într-o instituție a administrației publice locale i s-au acordat, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat, conform legii să asigure executarea deciziilor consiliului local, să asigure, în limitele competenței respectarea Constituției și altor acte normative, să coordoneze și controleze activitatea serviciilor publice de sub autoritatea consiliului local, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

În perioada anilor 2004-2007, Cogîlniceanu Ion, contrar art. 14 alin. (4) pct. 1) al Legii nr. 1308-XIII din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pămîntului, Legea nr. 268 din 28.07.2006, Legii nr.198-XV din 15.05.2003 "Cu privire la arenda în agricultură" Legii nr. 123 din 18.03.2003 "privind administrația publică locală" fără încheierea contractelor de arendă, a transmis în arendă pămînt arabil cu suprafața de 26,6 ha la 104 persoane fizice, proprietate publică a Primăriei com. Berezlogi, micșorînd calculile plății de arendă în baza prețului normativ al pămîntului de 289,53 lei în loc de 434,30 lei, prin ce s-a cauzat un prejudiciu primăriei în sumă totală de 5 825,35 lei.

Tot el, în mod repetat, contrar Deciziei consiliului comunal Berezlogi nr. 6.3 din 02.10.2003 în care s-a decis de a transmite în arendă funciară bazinul acvatic proprietate publică a comunei date cu suprafața de 11, 7228 ha pe un termen de 25 ani ÎI „Ion Rotaru” cu plata de arendă anuală de 5% din prețul normativ al pămîntului, la rîndul său contrar prevederilor art.34 Legii nr. 123 din 18.03.2003 privind administrația publică locală a semnat la 02.01.2004 contractul de arendă funciară nr. 1, prin care s-a transmis în arendă pe un termen de 25 ani bazinul acvatic din s. Berezlogi cu suprafața de 11,7228 ha. ÎI „Ion Rotaru,, cu plata de arendă anuală de 4%; la sută din prețul normativ al pămîntului în loc de 5% la sută din prețul normativ al pămîntului, după cum a fost adoptată-hotărîrea de către membrii Consiliului Comunal, prin ce s-a cauzat un prejudiciu primăriei în sumă totală de 16 475 lei.

Tot el, în mod repetat, contrar Deciziei consiliului comunal Berezlogi nr. 2.3 din 08.05.2004, în care s-a decis de a transmite în arendă funciară bazinul acvatic

proprietate publică a comunei date cu suprafața de 18,8011 ha pe un termen de 25 ani cet. Mariniuc Oleg cu plata de arendă anuală în mărime de 3% din prețul normativ al pământului în primii 3 ani și câte 4% în următorii ani, la rîndul său contrar prevederilor art.34 Legii nr. 123 din 18.03.2003 privind administrația publică locală a semnat la 01.04.2005, contractul de folosință nr.06, prin care s-a transmis în arendă bazinul acvatic din s. Hîjdieni cu suprafața de 18,8011 ha. cet. Mariniuc Oleg cu plata anuală de 2% la sută din prețul normativ al pământului, prin ce s-a cauzat un prejudiciu primăriei în sumă totală de 24 765,28 lei.

Suma totală a prejudiciului cauzat primăriei com. Berezlogi, r-nul Orhei constituie 47 065,63 lei.

Colegiul penal a concluzionat, că probele prezentate de partea acuzării și anume declarațiile martorilor, materialele dosarului, înscrisurile cercetate, nu demonstrează vinovăția inculpatului Cogîlniceanu Ion în baza art. 328, alin. (3) lit. b) Cod penal. Dimpotrivă, probele cercetate demonstrează că Cogîlniceanu Ion în calitate de primar a încheiat contractele de arendă funciară de dare în arendă a bazinelor acvatice cu Î.I. „Ion Rotaru” și Mariniuc Oleg, folosindu-se de deciziile prezentate de către secretarul primăriei Ana Procopciuc pe care în mod firesc le consideră autentice.

Concluzia instanței de fond expusă în sentință, precum că Cogîlniceanu Ion a falsificat împreună cu Procopciuc Ana deciziile consiliului local, contravine nu numai probelor cercetate, dar depășește în mod vădit limitele învinuirii imputate lui Cogîlniceanu Ion, ori în învinuirea înaintată ultimului nu este incriminată falsificarea de către Cogîlniceanu Ion a deciziilor consiliului local.

Mai mult, contractele de arendă funciară de dare în arendă a bazinelor acvatice încheiate cu Î.I. „Ion Rotaru” și Mariniuc Oleg au fost înregistrate la organul cadastral și anume cu Î.I. „Ion Rotaru” sub nr. 4622/04 din 07.04.2004 și cu Mariniuc Oleg la data de 26.07.2006 (f. d. 195-200, 213-220, vol.1), adică contractele vizate în calitate de acte oficiale și înregistrate în modul stabilit, erau accesibile spre informare oricărei persoane, inclusiv consiliului local, dar care nu au fost contestate.

De către instanța de apel nu a fost reținută ca probă nici procesul - verbal de la 06.05.2004 nr. 2 conform căruia s-a dispus prin hotărîre de a da în arendă lui Oleg Mariniuc iazul din s.Hîjdieni în mărime de 18.6 ha pe termen de 25 ani cu plata anuală pentru primii 3 ani cu 3% procente și următorii cu 4 % și procesul - verbal al ședinței Consiliului Comunei din 10.10.2003 prin care s-a dispus de a transmite în folosință sub formă de arendă Î.I. „Ion Rotaru” terenul aferent bazinului acvatic cu S-11,7228 ha cu plata de arendă anuală de 5% la sută din prețul normativ, ori nu au fost prezentate probe, precum că Cogîlniceanu Ion cunoștea despre astfel de acte, fiindcă despre această circumstanță nici în învinuirea înaintată nu este indicat.

În atare circumstanțe, Colegiul penal a conchis, că Cogîlniceanu Ion a fost tras la răspundere fără careva temeieri legale, în situația în care acțiunile lui nu

conțin elemente ale infracțiunii imputate privind depășirea atribuțiilor de serviciu, de aceea a adoptat o nouă hotărâre de achitare, pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii.

9. Împotriva deciziei menționate procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pt. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, concluziile instanței de apel nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești. Procurorul făcând referire la soluția instanței de apel în partea ce ține de achitarea inculpatului, pe motiv că ordonanța din 28.05.2010 este tardivă, a menționat că prin această ordonanță s-a dispus reluarea urmăririi penale, deoarece ordonanța din 18.04.2008, este ilegală și pasibilă anulării, or nu a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea acesteia, motivare care nu stabilește un careva termen în cursul căruia poate fi reluată urmărirea penală.

Astfel, procurorul bazându-se pe declarațiile lui Procopciuc Ana, a considerat oportună anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale în privința inculpatului, deoarece s-au stabilit fapte noi recent descoperite.

Totodată, recurentul a reiterat că, instanța de apel greșit a respins apelurile procurorilor și eronat a concluzionat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii. De asemenea, recurentul a precizat că, Colegiul penal nu s-a expus asupra motivelor invocate în apelul suplimentar, iar la pronunțarea deciziei nu s-a expus asupra acestuia ci doar a apelului de bază, fapt ce demonstrează că instanța de apel a omis din vedere apelul suplimentar.

10. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente:

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, însă fără a i se agrava situația.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține, că

procurorul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Instanța de recurs menționează că, recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului.

Astfel, Colegiul lărgit precizează că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare.

Astfel, se precizează că, instanța de apel corect a conchis că, într-adevăr au fost constatate temeiuri prevăzute de art. 391 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, de încetare a procesului penal în privința inculpatului Cogîlniceanu Ion, deoarece prin ordonanța din 18 aprilie 2008 s-a dispus încetarea urmăririi penale în parte pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către Cogîlniceanu Ion din cauza lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a) și b) și art.329 CP (f. d. 235-237,vol.2). Însă, peste doi ani, prin ordonanța din 28 mai 2010, a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale din 18 aprilie 2008 în parte și reluată urmărirea penală în privința lui I. Cogîlniceanu (f. d.289,vol.2). În acest sens se remarcă încălcarea prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că *în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente au afectat hotărîrea*

respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale.

În cazul dat, Colegiul lărgit susține poziția instanței de apel, precum că nu au existat fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi penale, care ar fi afectat hotărîrea precedentă, adică ordonanța din 18 aprilie 2008.

Colegiul lărgit reiterează că instanța de apel, avînd în vedere că prima instanță a încetat procesul penal conform art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, însă în partea discriptivă a sentinței a expus fapta criminală considerată ca fiind dovedită, a dat o nouă apreciere probelor și a ajuns la concluzia de achitare a lui Cogîlniceanu Ion, învinuit în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Analizînd probele acușării, atît în prima instanță, cît și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, cum ar fi: declarațiile inculpatului Cogîlniceanu Ion, a inculpatei Procopciuc Ana, a reprezentantului părții vătămate Melnic Ilie, a martorilor Hîrcîială Rodica, Lujanchi Valerii, Leca Ion, Vartici Gheorghe, Cotruța Valeriu, precum și materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a casat sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea acestor probe confirmă lipsa vinovăției lui Cogîlniceanu Ion în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Mai mult ca atît, instanța de apel corect s-a expus și asupra faptului că, concluzia instanței de fond, precum că Cogîlniceanu Ion a falsificat împreună cu Procopciuc Ana deciziile consiliului local, contravine nu numai probelor cercetate, dar depășește în mod vădit limitele învinuirii imputate inculpatului, ori în învinuirea înaintată ultimului nu este indicată falsificarea de către acesta a deciziilor consiliului local.

Astfel, în opinia instanței de recurs, instanța de apel constatînd lipsa probelor ce ar confirma prezența componentei infracționale imputate în acțiunile inculpatului, corect a casat sentința instanței de fond și a emis o decizie de achitare.

În viziunea instanței de recurs, reieșind din conținutul procesului verbal al ședinței instanței de apel, procurorul în cadrul apelului nu și-a exercitat atribuțiile vis-a-vis de prezentare a probelor suplimentare în confirmarea învinuirii, iar în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, *sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale* (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Cașean contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acușării.

Astfel, în cadrul apelului, deși s-a solicitat condamnarea, probe în confirmarea învinuirii procurorul nu a prezentat.

Generalizînd cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea apelului asupra sentinței instanței de fond, prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpatului, nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru o nouă interpretare a probelor de către instanța de apel, care ar confirma vinovăția, or apelul declarat conține descrierea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu interpretarea acestor probe în formă tendențioasă, fără a se referi și la alte circumstanțe ce au importanță pentru cauză și care au fost omise, ca de altfel și recursul declarat fiind și acesta unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția inculpatului.

Referitor la argumentul procurorului, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra apelului suplimentar, Colegiul lărgit îl respinge ca fiind neîntemeiat, deoarece, în dispozitivul deciziei este indicat că apelul inclusiv și cel suplimentar se respinge ca nefondat, totodată, în motivarea soluției, instanța a dat răspuns la toate motivele invocate.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel a adoptat hotărîre legală și întemeiată, temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a expus motivat asupra respingerii apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției.

Totodată, Colegiul menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atît, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărîrea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dînd o apreciere corectă probelor administrate, examinîndu-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată respectiv pe ele.

În acest context, Colegiul penal lărgit conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărîrii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014, pe cauza penală în privința lui Cogîlniceanu Ion Gheorghe, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 25 noiembrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Ion Guzun

Nadejda Toma